

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: I. S.
st. přísl. X
doručovací adresa: X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační
politiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020, č. j. OAM-511/ZA-ZA11-LE31-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020, č. j. OAM-511/ZA-ZA11-LE31-2020, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020, č. j. OAM-511/ZA-ZA11-LE31-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřípustnost rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25

písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. V této souvislosti zdůraznil, že pohovor k žádosti o opakovanou žádost o mezinárodní ochranu nebyl proveden, neboť nebyl takový postup nezbytný za účelem zjištění skutkového stavu věci. K tomu žalovaný doplnil, že vycházel zejména z podkladů týkajících se řízení o předcházející žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a z informací o zemi původu, které byly ve vztahu k bezpečnostní situaci na Ukrajině a dodržování lidských práv shromážděny.
3. Současně žalovaný doplnil, že žalobce během seznámení se s podklady pro rozhodnutí uvedl, že ho kromě problémů s okem čeká chirurgický zákrok spojený s odstraněním boule na hrudi, která se mu vytvořila ze stresu a brání mu ve spánku. Také má mít žalobce problémy se srdcem, přičemž za ním před několika měsíci přijela do České republiky na základě víza manželka, které na Ukrajině vyhrožovali. Pokud by žalobce získal mezinárodní ochranu, mohla by si touto cestou legalizovat pobyt také jeho manželka poté, co vízum pozbude platnosti. V souvislosti s tvrzenými (zdravotními) obtížemi poté žalobce doložil některé lékařské zprávy spojené s poraněním a operací levého oka.
4. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v předcházející žádosti argumentoval nejen rizikem trestního stíhání z důvodu členství a aktivity v KMKS (strana Uhorciv Ukrajiny) a špatnou ekonomickou situací na Ukrajině, ale také zdravotními problémy a snahou o legalizaci pobytu na území České republiky. Mezinárodní ochrana mu však nebyla udělena. V rámci současného řízení ve věci druhé žádosti pak žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Naopak stále odkazuje na svůj zdravotní stav, což nesvědčí o tom, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí. Stejně tak nelze v tomto směru považovat za relevantní okolnost, že za žalobcem přijela na základě víza jeho manželka.
5. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádnou novou azylově relevantní skutečnost, kterou by nemohl uplatnit v řízení o jeho předcházející žádosti. Proto žalovaný postupoval podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení v dané věci zastavil.

III. Žaloba

6. V žalobě bylo namítáno, že žalobce podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil zhoršením svého zdravotního stavu, když má nově problémy s boulí na hrudi a se srdcem. Uvedené skutečnosti byly doloženy lékařskými zprávami. Jednalo se tak o novou (azylově relevantní) skutečnost, pročez bylo na místě, aby žalovaný danou žádost meritorně posoudil.
7. Stejně tak nelze akceptovat argumentaci žalovaného stran příjezdu manželky žalobce do České republiky. Ačkoliv se nejedná o okolnost spojenou s bezpečnostní situací v zemi původu, nepochybně má vliv na utváření soukromého a rodinného života, což

může být důvodem pro udělení doplňkové ochrany. Kromě toho žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci, když pracoval pouze s informací o zemi původu, ve které není reflektována případná změna bezpečnostní situace na Ukrajině, stejně jako úroveň zdravotní péče. Závěrem žalobce poukázal na skutečnost, že nebyl řádně poučen o tom, že s ním nebude znovu prováděn pohovor k opakované žádosti, což bylo nezbytné ve vztahu k tvrzenému zhoršení zdravotního stavu.

8. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru postupoval v souladu se zákonem, když řízení ve věci opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil, protože žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nemohl uplatnit již v řízení o předcházející žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
10. Konkrétně žalovaný připomněl, že žalobce v první žádosti argumentoval mimo jiné svým zdravotním stavem, což je hlavním důvodem podání opakované žádosti. V této souvislosti žalovaný připomněl, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní zatěžuje v případě podání opakované žádosti primárně samotného žalobce, který by měl sdělit a doložit všechny azylově relevantní skutečnosti. V opačném případě nemůže být žalobce překvapen tím, že jeho žádost bude posouzena v odpovídajícím procesním režimu, což má za následek zastavení řízení. Co se pak týče tvrzených zdravotních obtíží, žalovaný se k nim podrobně vyjádřil v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. Žalovaný proto krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Správní spis

12. Ve správním spisu se nachází předávací protokol obsahující kopii cestovního dokladu žalobce a záznam o poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 13. 8. 2020, ve které žalobce výslovně uvedl, že všechny důvody k podání žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako ty, které uváděl v předcházejícím řízení, neboť se nic nezměnilo. Ve vztahu ke svému zdravotnímu stavu pak žalobce znovu popisoval problémy se zhoršením zraku v důsledku fyzického napadení (byl zbit), ke kterému došlo v roce 2019. V této souvislosti by rád podstoupil operaci v České republice. Kromě toho má problémy se spánkem. Poslední bydliště ve vlasti měl v obci Ilnik, Turkivski okres, Lvovská oblast.
13. Do správního spisu byla dále založena kopie spisové dokumentace vztahující se k řízení o předcházející žádosti žalobce o mezinárodní ochranu (č. j. OAM-122/ZA-ZA11-VL16-2020). Její součástí je mimo jiné záznam o poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 12. 2. 2020, protokol o pohovoru k dané žádosti sepsaný téhož dne a předcházející rozhodnutí o mezinárodní ochraně ze dne 18. 5. 2020, č. j. OAM-122/ZA-ZA11-VL16-2020.

14. Z těchto podkladů zejména vyplývá, že žalobce podal původní žádost o udělení mezinárodní ochrany proto, že měl být v zemi původu zadržen státní bezpečností, přičemž ho chtěli obvinít a nutit k doznání ke spáchání trestného činu. Současně žalobce poukázal na členství v politické straně a špatné sociální a ekonomické podmínky na Ukrajině. Kromě toho hovořil o zhoršení zraku v důsledku napadení v roce 2019, včetně problémů se spánkem.
15. Za účelem vydání rozhodnutí o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly do správního spisu založeny Informace OAMP ze dne 8. 8. 2020 – Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu a Informace MZV ČR ze dne 15. 8. 2019 – Ukrajina – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti.
16. Součástí spisové dokumentace je rovněž kopie rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ze dne 9. 9. 2020, č. j. CPR-27126-22/ČJ-2020-931200-SV (dále též „rozhodnutí o správním vyhoštění“), a protokol o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 14. 9. 2020, ze kterého vyplývá, že žalobce byl poučen o svých procesních právech ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce se nechtěl seznámit s podklady pro rozhodnutí a jejich doplnění nenavrhoval. K důvodům pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu doplnil, že bude mít ještě jednu chirurgickou operaci spojenou s odstraněním boule na hrudi, která se mu vytvořila ze stresu. Kromě toho ho čeká kontrolní vyšetření s levým okem a další operace. Současně žalobce uvedl, že za ním před dvěma měsíci přicestovala do ČR jeho manželka, které na Ukrajině vyhrožovali. Jakmile jí skončí platnost víza, podá rovněž žádost o mezinárodní ochranu.
17. Následně bylo vydáno napadeného rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice), tedy ke dni svého rozhodování.
20. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
21. Žaloba je důvodná.
22. Krajský soud předně připomíná, že se v dané věci jedná o řízení ve věci opakované žádosti o mezinárodní ochranu, která byla napadeným rozhodnutím posouzena jako nepřipustná, protože bylo řízení podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastaveno.
23. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že: „Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.“

24. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu dále platí, že: „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*“
25. V této souvislosti je v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoveno, že: „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*“
26. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že se jedná o opakovanou žádost cizince, u které nejsou splněny podmínky pro věcné posouzení důvodů pro udělení některé formy azylu či doplňkové ochrany, zaměřuje se v rámci svého rozhodnutí pouze na zdůvodnění její nepřipustnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017, čj. 6 Azs 66/2017-49; dostupná na www.nssoud.cz).
27. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se poté blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
28. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že: „*1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“ (bod 19 citovaného rozsudku).
- A) Posouzení opakované žádosti žalobce v napadeném rozhodnutí
29. Rozhodnutí žalovaného těmito požadavkům vyhovuje. Podle názoru krajského soudu žalobce v řízení o své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti ve smyslu výše citovaných ustanovení zákona o azylu. Naopak výslovně potvrdil, že má naprosto stejné důvody, které již uváděl v předcházející žádosti o mezinárodní ochranu.
30. Ačkoliv zároveň argumentoval zhoršením svého zdravotního stavu, je třeba zdůraznit, že se obdobným způsobem vyjadřoval již v první žádosti o mezinárodní ochranu. Konkrétně výslovně hovořil o zhoršení zraku v důsledku fyzického napadení, včetně problémů se spánkem. K potížím se zrakem jsou ve správním spisu založeny i lékařské

zprávy, z nichž některé žalobce připojil i k žalobě (lékařská zpráva z ambulantního vyšetření na oftalmologii FN Královské Vinohrady v Praze ze dne 30. 10. 2020). Je tedy zcela pochopitelné, že za dané situace žalovaný nepovažoval za nutné provádět se žalobce opětovně pohovor.

31. Až v průběhu seznámení se s podklady pro rozhodnutí žalobce nově uvedl své problémy s boulí na hrudníku a se srdcem, včetně plánovaného chirurgického zákroku. K tomu však krajský soud dodává, že dané zdravotní obtíže žalobce během správního řízení ani v žalobě nijak nedoložil. Lékařské zprávy se totiž týkaly jeho obtíží se zrakem, které však byly zohledněny a posouzeny v řízení o předcházející žádosti o mezinárodní ochranu. Bez ohledu na tuto skutečnost je vhodné připomenout, že žalobcem popisované zdravotní problémy nejsou natolik zásadního či specifického charakteru, že by nebylo obecně možné očekávat jejich efektivní léčbu v domovské zemi původu, což žalobce relevantním způsobem nezpochybnil.
32. Stejně tak krajský soud nepovažoval za dostatečnou změnu okolností skutečnost, že za žalobcem na základě víza přicestovala jeho manželka. Žalobce sice až před vydáním napadeného rozhodnutí tvrdil, že jí mělo být v zemi původu vyhrožováno, ale konkrétní skutkové okolnosti v tomto ohledu nijak neupřesnil. Samotný pobyt manželky žadatele o mezinárodní ochranu na území České republiky nelze bez dalšího považovat za dostatečný důvod k meritornímu posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, a to zejména za situace, kdy zde pobývá pouze na základě víza s dočasnou platností. Svůj soukromý a rodinný život proto může spolu se žalobcem za normálních okolností utvářet rovněž v domovské zemi původu. Odlišná situace by nastala v případě, že by manželce žalobce byla udělena mezinárodní ochrana, o kterou však podle slov žalobce ještě ani nepožádala, přičemž nelze její případnou opodstatněnost dovozovat z obecného a ničím nepodloženého tvrzení žalobce, že jí mělo být ve vlasti vyhrožováno.
33. Žalovaný proto v době vydání svého rozhodnutí postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobce uváděl v novém řízení, nepovažoval za důvod pro nové meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.

B) Důvody pro nové posouzení opakované žádosti žalobce

34. Přestože krajský soud vyhodnotil námitky žalobce jako nedůvodné, přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Důvodem bylo to, že po podání žaloby se objevila zcela nová skutečnost, která činí jednoznačně opakovanou žádost žalobce o mezinárodní ochranu přípustnou ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Touto skutečností je invaze Ruské federace a následné rozpoutání války na území Ukrajiny. Krajský soud shledal, že v tomto případě tu jsou podmínky pro prolomení obecné zásady zakotvené v § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož „*při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*“
35. Z judikatury správních soudů jednoznačně plyne, že důvodem prolomení zásady koncentrace řízení je aplikace čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice. Podle něj členské státy EU musí zajistit, aby měl žadatel v řízení o udělení mezinárodní ochrany k dispozici účinný opravný prostředek, jehož podstatou je alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně posouzení jak skutkové, tak právní stránky věci,

kteřé je úplné a *ex nunc* (tj. podle stavu ke dni rozhodnutí soudu). Podle čl. 52 odst. 1 procedurální směrnice se povinnost zajistit účinný opravný prostředek ve smyslu čl. 46 odst. 3 této směrnice vztahuje na žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané po 20. 7. 2015. S ohledem na včasné neprovedení čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice do vnitrostátního právního řádu, má toto ustanovení přímý účinek, jedná-li se o žádost o mezinárodní ochranu podanou po rozhodném datu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2017, č. j. 1 Azs 194/2017-30, nebo ze dne 15. 1. 2016, č. j. 5 Azs 20/2015-35). Právě krajský soud je v tomto případě soudem, který má povinnost zajistit úplné a *ex nunc* posouzení opravného prostředku podaného proti rozhodnutí žalovaného.

36. V rámci soudního řízení lze při aplikaci čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice uplatňovat pouze takové nové skutečnosti, které žadatel o udělení mezinárodní ochrany buď nemohl bez svého zavinění uvést již v řízení před správním orgánem, anebo k jejich neuvedení měl ospravedlnitelný důvod (nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16; dostupná na <https://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>).
37. V tomto případě není pochyb o tom, že válka na Ukrajině představuje novou skutečnost, kterou žalobce nemohl uplatnit ve správním řízení. Přestože žalobce na tuto skutečnost nepoukázal ani později, krajský soud k ní musel přihlédnout z vlastní iniciativy. Bez ohledu na dispoziční zásadu, která se ve správním soudnictví obvykle uplatní. Byť z čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice neplyne požadavek, aby soudy ve správním soudnictví z vlastní iniciativy aktivně dohledávaly případné nové důvody pro udělení mezinárodní ochrany, i Nejvyšší správní soud již připustil, že mohou nastat určité zcela specifické situace, za nichž soudy ve správním soudnictví budou muset přihlédnout i k okolnostem nenamítaným žadatelem o mezinárodní ochranu.
38. Za takovou specifickou situaci Nejvyšší správní soud označil například vypuknutí válečného konfliktu na území celé země původu žadatele o mezinárodní ochranu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27). Současná situace na Ukrajině podle krajského soudu představuje přesně takovou situaci, kterou musel zohlednit.
39. Zároveň má krajský soud za to, že konflikt na Ukrajině představuje skutečnost obecně známou, kterou není třeba dokazovat při jednání (k vývoji válečného konfliktu viz např. <https://www.e15.cz/ukrajina-vs-rusko-konflikt-valka-aktualne>). I sám žalovaný v současné době zřejmě očekává, že jeho negativní rozhodnutí, vesměs vycházející z toho, že Ukrajina je bezpečnou zemí původu, ve světle hrozivých událostí poslední dnů neobstojí.
40. Závěrem krajský soud dodává, že zatím nijak nehodnotí intenzitu ozbrojeného konfliktu odehrávající se na Ukrajině. Tato nelehká úloha bude v dalším řízení na žalovaném. Boje na Ukrajině se však již prokazatelně neomezují „pouze“ na část Doněcké a Luhanské oblasti, ale dotýkají se bezprostředně velké části jejího území, včetně hlavního města Kyjeva. Jedná se o natolik významnou změnu poměrů v zemi původu žalobce, že rozhodnutí žalovaného nemůže obstát, neboť se zakládá na podkladech, které nelze stran bezpečnostní situace na Ukrajině nadále považovat za aktuální.

VII. Závěr a náklady řízení

41. Krajský soud přistoupil v souladu s čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu následné a svoji povahou zásadní změny bezpečnostní situace na Ukrajině, což je nová skutečnost, kterou žalovaný nemohl legitimně předvídat a zohlednit (výrok I.).
42. Za této situace bude skutkový stav, který žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí, vyžadovat rozsáhlé doplnění. Proto krajský soud žalovanému ukládá, aby opětovně a na základě aktuálních informací o bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce meritorně posoudil, zda jsou v jeho případě dány důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Tímto právním názorem krajského soudu je správní orgán v dalším řízení vázán (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalobci nevznikly žádné náklady řízení a ani jejich přiznání nepožadoval. Proto krajský soud žádnou náhradu nákladů úspěšnému žalobci nepřiznal. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z uvedených důvodů bylo o náhradě nákladů rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce